

числена хунска войска започнала да граби и опустошава навсѣкждѣ изъ полуострова и заплашила даже Цариградъ. При все това отдѣлни хунски прѣдводители минавали Дунава и постѣпвали на римска служба; а по-послѣ даже хунскиятъ ханъ Роасъ приелъ титула на римски полководецъ и въ негово врѣме много отъ крайдунавскитѣ хунски поданници били приети на мирно поселение въ Тракия и Македония. Най-голѣми пакости направили хунитѣ въ Балканския полуостровъ, когато стѣпилъ на прѣстола братовиятъ синъ на Роаса, Атила, особено къмъ срѣдата на V вѣкъ (442—447 г.). Тогава хунитѣ разорявали полуострова и изтрѣбвали населението му, но сами тѣ или бивали изтрѣбвани, или пъкъ се завръщали назадъ.

Новъ потокъ отъ прѣселенци се явилъ, когато се разпаднала държавата на Атила. Понеже балканскитѣ земи били опустошени и доста обезлюдени, империята приемала всички, които желяели мирно да се заселятъ въ нея. Даже много хунски водители се прѣселили съ дружинитѣ си отсамъ Дунава. Между тѣхъ били и трима отъ синоветѣ на Атила, най-малкиятъ отъ които, Ернакъ се заселилъ аъ Добруджа; но по-послѣ тѣ прѣминали въ южнорускитѣ степи, дѣто Ернакъ поелъ началството надъ останалитѣ хуни.

Ернакъ
Безим
хит
хит

Слѣдъ разпадането на държавата на хунитѣ, издигнали се подвластнитѣ имъ народи, особено остготитѣ, които направили въ врѣмето на краля си Теодориха голѣми опустошения, и само, когато императорътъ имъ отстѣпилъ Италия, заминали за тамъ и оставили отсамдунавскитѣ земи на мира. Както вестготитѣ, така и остготитѣ оставили малко отъ своето население въ сѣвероизточната частъ на полуострова, което било постепенно прѣтопено между мѣстнитѣ жители; обаче слѣдитѣ отъ грознитѣ нмъ разрушения се виждатъ дори и досега въ развалинитѣ на нѣкои отъ съсипанитѣ отъ тѣхъ градове.